

## Min Herre er hyrden

Fredfylt ♩ = 63-76

1. Min Her - re er hyr - den, jeg fat - tes ei mer. Han  
 2. Om enn jeg så van - drer i døds - skyg - gens dal, han  
 3. Mitt bord han be - re - der om hung - rig jeg er, og  
 4. Min sjel han gir trygg - het med trøs - ten - de ord. De

met - ter meg dag - lig, i trygg - het jeg ber. Han le - der min  
 vil der meg vok - te, ei fryk - te jeg skal. Hans stav meg be -  
 fyl - ler mitt be - ger, jeg tør - ster ei mer. Han sal - ver mitt  
 fal - ler som regn på den tør - sten - de jord. Han kan meg opp -

sjel til det hvi - len - de vann, opp - mun - trer min van - dring, gjør  
 skyt - ter og le - der min vei, mot tru - en - de fa - rer han  
 ho - de, er all - tid meg nær. Hva mer kan jeg øn - ske, min  
 høy - e, det sik - kert jeg vet. Det fyl - ler mitt hjer - te med

sa - lig min gang, opp - mun - trer min van - dring, gjør sa - lig min gang.  
 vil skjer - me meg, mot tru - en - de fa - rer han vil skjer - me meg.  
 Frel - ser så kjær, hva mer kan jeg øn - ske, min Frel - ser så kjær?  
 in - der - lig fred, det fyl - ler mitt hjer - te med in - der - lig fred.